

Kantaja väittää, että neuvosto ei ole määritellyt normaaliarvoa asetuksen N:o 384/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna, 2 artiklan 5 kohdassa säädetyllä asianmukaisella ja kohtuullisella tavalla sekä huolellisuusvelvollisuuttansa noudattaen. Komission, joka on aloittanut polkumyyntimenettelyn asetuksen 5 artiklan nojalla, ei olisi pitänyt jättää huomioimatta polkumyyntiä koskevaa sääntöä, jonka mukaan sivutuotteen kustannuksia ei saa ottaa huomioon, vaan sen sijaan ne pitäisi vähentää normaaliarvoa määritettäessä, jotta normaaliarvo tulisi määritellyksi asianmukaisella ja kohtuullisella tavalla. Kantajan mukaan komissio on ollut tietoinen toisaalta parakresolin tuotantoon liittyvien tuotantokustannusten sekä toisaalta erityisesti sivutuotteiden (natriumsulfiitti ja fenoliyhdiste) tuotantoon liittyvien tuotantokustannusten välisestä erosta. Laajentamalla tutkimuksen näihin kahteen sivutuotteeseen ja ottamalla huomioon sivutuotteet normaaliarvoa määritettäessä komissio on rikkonut huolellisuusvelvollisuuttaan.

Lisäksi kantaja väittää, että neuvosto ei ole noudattanut hyvän hallintotavan periaatetta ja että se on rikkonut asetuksen N:o 348/96 2 artiklaa, koska se ei ole laskenut normaaliarvoa ainoastaan samankaltaiselle tuotteelle.

(¹) Polkumyyntillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1).

Angel Angelidisin 19.12.2003 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-416/03)

(2004/C 59/41)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Angel Angelidis, kotipaikka Luxemburg, on nostanut 19.12.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Eric Boigelot.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan parlamentin sihteeristön 4.3.2003 tekemän päätöksen, jolla kantajan vuotta 2001 koskeva arviointikertomus hyväksyttiin lopullisesti;
- kumoaa kyseisen vuotta 2001 koskevan arviointikertomuksen;

- kumoaa implisiittisen päätöksen hylätä kantajan valitus, joka tehtiin 27.5.2003 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja jolla kantaja vaati riidanalaisen päätöksen kumoamista;
- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle 20 000 euron määrän, joka arvioidaan ex aequo et bono ja joka voi suurentua tai pienentyä oikeudenkäyntimenettelyä aikana, korvauksena henkisestä kärsimyksestä ja uran vaarantumisesta huomattavien määrästenvastaisuuksien sekä vuoden 2001 arviointikertomuksen laatimisen huomattavan viivästymisen vuoksi tilanteessa, joka oli kantajalle erityisen tuskallinen;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää aluksi, että henkilöstösääntöjen 26 ja 43 artiklaa, Euroopan parlamentin puhemiesistön 8.3.1999 laatimia, henkilöstösääntöjen 43 artiklan soveltamista koskevia yleisiä täytäntöönpanomääräyksiä sekä arviointikertomusten laatimismenettelyä koskevia ohjeita on rikottu.

Kantaja vetoaa myös harkintavallan väärinkäyttöön ja yleisten oikeusperiaatteiden, kuten puolustautumisoikeuksien kunnioittamisen periaatteen, hyvän hallinnon periaatteen, luottamuksensuojan periaatteen ja huolenpitovelvollisuuden, yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja niiden periaatteiden loukkamiseen, joiden mukaan nimittävä viranomainen voi tehdä päätöksen ainoastaan laillisesti hyväksyttävien perusteiden eli sellaisten merkityksellisten perusteiden nojalla, joita ei rasita ilmeinen arviointivirhe, tosiseikkoja koskeva virhe tai oikeudellinen virhe.

Fédération Internationale des Maisons de l'Europe (FIME) 22.12.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-417/03)

(2004/C 59/42)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Fédération Internationale des Maisons de l'Europe, kotipaikka Saarbrücken (Saksa), on nostanut 22.12.2003 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on avocat Pierre Soler-Couteaux.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa pätemättömänä 9.10.2003 tehdyn päätöksen, jolla Euroopan yhteisöjen komissio on saanut itselleen kaksinkertaista etua
- toteaa, että komissio on tehnyt kolme virhettä, joista sen on jouduttava vastuuseen, eli
 - komissio on loukannut luottamuksensuojan ja vilpittömän mielen periaatteita
 - komissio ei ole koskaan noudattanut tukien maksamista koskevia sovittuja määräaikoja
 - komissio on laiminlyönyt Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 155 artiklaan (josta on tullut EY 211 artikla) perustuvan velvollisuutensa valvoa antamiensa määräysten noudattamista, minkä lisäksi se on tehnyt virkavirheen, joka muodostuu vakavista laiminlyönneistä sekä sille kuuluvien täytäntöönpanoa ja yhteisön varojen oikean käytön valvontaa koskevien velvollisuuksien lainvastaisesta laiminlyönneistä
- toteaa, että näistä laiminlyönneistä on aiheutunut FIME:lle vahinkoa, joka komission on korvattava
- toteaa, että FIME on kärsinyt 300 000 euron suuruisen aineettoman vahingon, ja velvoittaa komission maksamaan kyseisen määrän viivästyskorkoineen
- toteaa, että FIME on kärsinyt 210 000 euron suuruisen taloudellisen vahingon, ja velvoittaa komission maksamaan kyseisen määrän viivästyskorkoineen
- velvoittaa komission maksamaan kantajalle 10 000 euroa korvauksena kantajalle aiheutuneista muista kuluista kuin varsinaisista oikeudenkäyntikuluista
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on riidanalaisella päätöksellään saanut kaksinkertaista etua siitä toimintatuesta, joka kantajalle on maksettava vuoden 2003 osalta, sillä komissio on yhtäältä pidättänyt määrän, jonka kantaja on saanut liikaa toimintatukea vuoden 2002 osalta, sekä toisaalta ryhtynyt perimään takaisin tukia, jotka yksi FIME:n jäsenistä eli Maison de l'Europe Avignon Méditerranée on saanut FIME:n kautta sellaisia hankkeita varten, joita ei ole toteutettu.

Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) suorittama tutkimus osoitti, että Maison de l'Europe Avignon Méditerranée ei ollut toteuttanut eräitä niitä hankkeita, joita varten se oli saanut tukia, ja että se oli näin ollen kavaltanut yhteisön varoja⁽¹⁾, ja tämän tutkimuksen johdosta komissio katsoi, että kantajan pitää maksaa sille nämä tuet takaisin.

Kumoamiskanteensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että päätös vuoden 2002 osalta liikaa saadun tuen korvaamisesta loukkaa luottamuksensuojan ja hyvän hallintotavan periaatteita siltä osin kuin komissio oli saanut kantajassa syntymään toiveen siitä, että se voi kattaa joidenkin sen hankkeiden osalta syntyneet tappiot käyttämällä omia varojaan ja jäseniensä maksamia jäsenmaksuja menettämättä siten tukea näiden kulujen osalta.

Kantaja vetoaa myös siihen, että riidanalaisen päätöksen osalta on laiminlyöty perusteluvollisuus.

Kantaja vetoaa lisäksi siihen, että se ei ole velvollinen korvaamaan komissiolle Maison de l'Europe Avignon Méditerranéen väitetysti kavaltamia määriä, sillä kantaja ei ole millään tavalla laiminlyönyt tarkistus- ja valvontavelvollisuuksiaan. Kantaja vetoaa siis siihen, että riidanalaiselta päätökseltä puuttuu oikeudellinen perusta, minkä lisäksi kantaja vetoaa ilmeiseen arviointivirheeseen.

Kantaja vetoaa lopuksi hyvän hallintotavan periaatteen loukkaamiseen sekä huolellisuusvelvollisuuden laiminlyöntiin siltä osin kuin komissio ei ole konkreettisesti tutkinut esillä olevaa tapausta.

Vahingonkorvauskanteensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että komissio on tehnyt kolme virhettä, joista on väistämättä aiheutunut kantajalle vahinkoa, eli sekä taloudellista että aineetonta vahinkoa. Virheet, joihin komission väitetään syylistyneen, ovat luottamuksensuojan periaatteen loukkaaminen, jota on jo tarkasteltu kumoamiskanteen yhteydessä, sovittujen määräaikojen noudattamatta jättäminen tukien maksamisen osalta sekä kantajan kautta myönnettyjen varojen käytön riittämätön valvonta.

⁽¹⁾ Ks. myös asia T-43/03, Maison de l'Europe Avignon Méditerranéeen vastaan komissio, julkaistu EUVL C 101, 26.4.2003, s. 39 sekä asia T-100/03, Maison de l'Europe Avignon Méditerranéeen vastaan komissio, julkaistu EUVL C 112, 10.5.2003, s. 46.